

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

17. dubna 2024*

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie in Insajderi – Starší národní slovní ochranná známka INSAJDERI a starší národní obrazová ochranná známka in Insajderi Gazetě on-line – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001 – Rozsah přezkumu, který musí provést odvolací senát – Článek 27 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625 – Nepředložení důkazů – Překlad – Článek 7 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 – Právo být vyslechnut – Článek 41 Listiny základních práv – Článek 94 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Možnost odvolacího senátu přijmout důkazy, které byly předloženy poprvé před ním – Článek 27 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 – Článek 95 odst. 2 nařízení 2017/1001“

Ve věci T-119/23,

Insider LLC, se sídlem v Prištině (Kosovská republika), zástupci: M. Ketler, advokát,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zástupci: D. Gája, jako zmocněnec,

žalovanému,

přičemž dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem EUIPO byl

Florim Alaj, s bydlištěm v Zugu (Švýcarsko),

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení: A. Kornezov, předseda, K. Kecsmár (zpravodaj) a S. Kingston, soudci,

za soudní kancelář: V. Di Bucci, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: angličtina.

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy bylo účastníkům řízení doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, a poté, co na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanovil, že bude rozhodováno bez konání ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

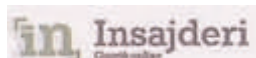
- 1 Žalobkyně, společnost Insider LLC, se žalobou podanou na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 5. prosince 2022 (věc R 1152/2022-5) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Dne 16. června 2020 podal další účastník řízení před odvolacím senátem Florim Alaj u EUIPO přihlášku ochranné známky Evropské unie pro následující obrazové označení:

- 3 Přihlášená ochranná známka označovala služby, které náležejí do třídy 41 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Poskytování informací, zpráv a komentářů týkajících se vzdělávání, zábavy a sportu v oblasti aktuálního dění prostřednictvím internetu“.
- 4 Žalobkyně podala proti zápisu přihlášené ochranné známky námítky pro služby uvedené v bodě 3 výše.
- 5 Námítky byly založeny na následujících dvou starších ochranných známkách zapsaných v Kosovu, které byly přihlášeny dne 5. května 2020 a označují služby náležející do tříd 35, 38 a 41:
 - kosovská slovní ochranná známka č. 27 062 INSAJDERI;
 - kosovská obrazová ochranná známka č. 27 063 vyobrazená níže:

- 6 Důvodem uplatněným na podporu námitek byl důvod uvedený v čl. 8 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).
- 7 Dne 10. května 2022 vyhovělo námitkové oddělení námítkám a zápis přihlášené ochranné známky zamítlo pro všechny služby uvedené v bodě 3 výše.

- 8 Dne 30. června 2022 podal další účastník řízení před odvolacím senátem proti rozhodnutí námitkového oddělení u EUIPO odvolání.
- 9 Napadeným rozhodnutím odvolací senát vyhověl odvolání, zrušil rozhodnutí námitkového oddělení a námitky zamítl v plném rozsahu z důvodu, že žalobkyně před uplynutím lhůty stanovené pro předložení skutečností, důkazů a vyjádření na podporu námitek neprokázala existenci uplatňovaných starších ochranných známek a skutečnost, že je jejich vlastníkem, v souladu s čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 1 nařízení 2017/1001. Odvolací senát měl zejména za to, že ověřené překlady osvědčení o zápisu starších ochranných známek, které žalobkyně předložila jako důkaz o existenci uvedených ochranných známek a o skutečnosti, že je jejich vlastníkem (dále jen „překlady“), jsou neoficiálními překlady, ve kterých není originální znění viditelné, což znemožňuje ověření, zda jsou podstatné informace v originálu osvědčení uvedeny.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.
- 11 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl v plném rozsahu,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení v případě předvolání účastníků řízení k jednání.

Právní otázky

- 12 Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje v podstatě tři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 27 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625 ze dne 5. března 2018, kterým se doplňuje nařízení 2017/1001 a zrušuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430 (Úř. věst. 2018, L 104, s. 1), druhý z porušení článku 7 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, jakož i článků 24 až 26 prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/626 ze dne 5. března 2018, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení 2017/1001 a zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/1431 (Úř. věst. 2018, L 104, s. 37) a třetí vychází z porušení čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) ve spojení s čl. 94 odst. 1 druhou větou nařízení 2017/1001.
- 13 Nejprve je třeba zkoumat první žalobní důvod, poté třetí žalobní důvod a nakonec případně druhý žalobní důvod.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 27 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625

- 14 Žalobkyně tvrdí, že další účastník řízení nezpochybnil před odvolacím senátem existenci starších ochranných známek. Odvolací senát tedy tím, že přezkoumal tuto skutečnost, jakož i pravost překladů z vlastního podnětu, porušil čl. 27 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625.

Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že odvolací senát nevysvětlil, proč byl tento přezkum nezbytný k zajištění správného používání nařízení 2017/1001, ani v čem se týkal podstatných procesních náležitostí ve smyslu čl. 27 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625. Nakonec žalobkyně v podstatě tvrdí, že otázka pravosti překladů je spíše skutkovou než právní otázkou, takže výše uvedený článek se v tomto ohledu nepoužije.

- 15 EUIPO argumenty žalobkyně popírá.
- 16 Úvodem je třeba připomenout, že existuje funkční kontinuita mezi jednotlivými odděleními EUIPO na straně jedné a odvolacími senáty na straně druhé. Přezkum prováděný odvolacími senáty se neomezuje na přezkum legality rozhodnutí, které je předmětem odvolání, které k nim bylo podáno, nýbrž v důsledku devolutivního účinku odvolacího řízení znamená nové posouzení celého sporu, přičemž odvolací senáty musí v plném rozsahu přezkoumat původní návrh a přihlídnout k včas předloženým důkazům. Z článku 71 odst. 1 nařízení 2017/1001 tak vyplývá, že odvolací senát má z důvodu odvolání, které k němu bylo podáno, provést nový úplný přezkum merita námitek jak z hlediska právních, tak z hlediska skutkových otázek [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. prosince 2017, Coca-Cola v. EUIPO – Mitico (Master), T-61/16, EU:T:2017:877, bod 115 a citovaná judikatura].
- 17 Jak vyplývá z čl. 7 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625, osoba, která námítky podala, předloží důkazy o existenci, platnosti a rozsahu ochrany své starší ochranné známky nebo staršího práva, zejména prostřednictvím osvědčení o podání přihlášky, zápisu nebo obnově zápisu, jakož i důkaz o svém oprávnění podat námítky ve lhůtě stanovené pro předložení skutečností, důkazů a argumentů na podporu námitek. Konkrétně, pokud jsou námítky podány na základě čl. 8 odst. 3 nařízení 2017/1001, předloží osoba, která námítky podala, důkazy o svém majetkovém právu ke starší známce a o svém vztahu s jednatelem nebo zástupcem. Kromě toho z čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 vyplývá, že osvědčení o přihlášce, zápisu nebo obnově zápisu musí být předloženy v jazyce řízení nebo k nim musí být přiložen překlad do uvedeného jazyka.
- 18 Právě ve světle těchto úvah je třeba zkoumat, zda odvolací senát mohl jednak uplatnit i bez návrhu nepředložení originálů osvědčení o zápisu starších ochranných známek a přezkoumat existenci, platnost a rozsah ochrany starších ochranných známek, jakož i skutečnost, že žalobkyně je jejich majitelkou, a jednak ověřit z úřední povinnosti pravost překladů.
- 19 V tomto ohledu z čl. 27 odst. 2 druhé věty nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 vyplývá, že právní otázky, které účastníci řízení nevznesli, může odvolací senát zkoumat v případě, že je nutné je vyřešit, aby se zajistilo správné používání nařízení 2017/1001 s ohledem na skutečnosti, důkazy a argumenty předložené účastníky, nebo tehdy, pokud se týkají podstatných procesních náležitostí.
- 20 Z článku 7 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 vyplývá, že podpora námitek důkazem o existenci, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známek, na kterých jsou námítky založeny, jakož i oprávnění osoby, která podala námítky, podat námítky podle článku 8 nařízení 2017/1001, jsou podmínkami nezbytnými pro úspěch námitek.
- 21 Odvolací senát tedy právem zkoumal z úřední povinnosti otázku odůvodnění starší ochranné známky v souladu s článkem 7 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625, jelikož důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známek, na nichž jsou námítky založeny, jakož i o skutečnosti, že osoba, která námítky podala, je jejich majitelkou, jsou

podmínkami nezbytnými pro uplatnění relativních důvodů pro zamítnutí zápisu v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení 2017/1001. Z toho vyplývá, že toto odůvodnění starších práv spadá do působnosti čl. 27 odst. 2 druhé věty nařízení v přenesené pravomoci 2018/625.

- 22 Mimoto na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, otázka pravosti překladů představuje právní otázku. Jak je totiž uvedeno v bodě 17 výše, dodržení povinnosti doložit námitky a poskytnout překlad důkazů předložených za tímto účelem do jazyka řízení představuje otázku, kterou je odvolací senát povinen zkoumat v souladu s článkem 7 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 a která může ovlivnit jeho posouzení odvolání, které k němu bylo podáno. Kromě toho v případě neexistence možnosti ujistit se o tom, že překlady odpovídají originálům dokumentů, nemusel mít přihlašovatel ochranné známky možnost adekvátně se bránit [v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 13. prosince 2016, Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL), T-549/15, nezveřejněný, EU:T:2016:719, bod 28].
- 23 Odvolací senát byl tedy oprávněn jednak poukázat i bez návrhu na nepředložení originálů osvědčení o zápisu starších ochranných známek a přezkoumat existenci, platnost a rozsah ochrany starších ochranných známek, jakož i skutečnost, že žalobkyně je jejich majitelkou, a jednak ověřit z úřední povinnosti pravost překladů.
- 24 Z toho plyne, že první žalobní důvod musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 41 odst. 1 Listiny ve spojení s čl. 94 odst. 1 druhou větou nařízení 2017/1001

- 25 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že odvolací senát tím, že i bez návrhu poukázal jednak na nepředložení originálů osvědčení o zápisu kolidujících ochranných známek a jednak na pochybnosti o pravosti překladů těchto dokumentů, aniž ji předtím vyzval k předložení jejího vyjádření k této otázce, porušil čl. 41 odst. 1 Listiny tím, že ji zbavil jejího práva být vyslechnuta.
- 26 EUIPO zpochybňuje argumenty žalobkyně, když předně tvrdí, že žalobkyně v průběhu správního řízení nepředložila žádný originál osvědčení o zápisu starších ochranných známek, ačkoliv dne 8. března 2021 obdržela sdělení, ve kterém EUIPO zdůraznil povinnost žalobkyně doložit starší práva ve stanovené lhůtě. Podle něj nebyl odvolací senát povinen vycházet pouze z překladů a nemohl na tomto jediném základě ověřit, zda takové podstatné informace, jako je den podání přihlášky, majitel nebo seznam služeb, byly v originálu osvědčení uvedeny. Kromě toho EUIPO tvrdí, že odvolací senát neporušil právo žalobkyně být vyslechnuta, neboť povinnost předložit důkazy k prokázání existence, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známek, jakož i skutečnosti prokazující oprávnění žalobkyně podat námitky, byla žalobkyni známa na základě čl. 7 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625. Konečně odvolací senát nebyl podle něj povinen informovat žalobkyni o nedostacích v důkazech, které předložila na podporu námitek, v souladu s čl. 8 odst. 1 a 9 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.
- 27 Nejprve je nutné připomenout, že podle čl. 94 odst. 1 druhé věty nařízení 2017/1001 mohou být rozhodnutí EUIPO založena pouze na důvodech nebo důkazech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit. Toto ustanovení představuje zvláštní uplatnění obecné zásady ochrany práva na obhajobu, která je mimoto zakotvena v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny, podle níž musí být osobám, jejichž zájmy jsou dotčeny rozhodnutími orgánů veřejné správy, umožněno užitečně vyjádřit své stanovisko [rozsudek ze dne 8. června 2022, Apple v. EUIPO – Swatch (THINK DIFFERENT), T-26/21 až T-28/21, nezveřejněný, EU:T:2022:350, bod 40].

- 28 Všechny unijní akty musí totiž respektovat základní práva, tak jak jsou uznána Listinou, s tím, že toto respektování je podmínkou jejich legality, k jejímuž přezkum je příslušný unijní soud v rámci úplného systému procesních prostředků založeného Smlouvou o FEU a dodržování Listiny je pro orgány, instituce a jiné subjekty Unie závazné [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. září 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 283 až 285, a posudek 2/13 (Přistoupení Unie k EÚLP) ze dne 18. prosince 2014, EU:C:2014:2454, body 169 a 171].
- 29 Právo být vyslechnut v každém řízení stanovené v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny, které je nedílnou součástí dodržování práva na obhajobu, zaručuje každému možnost užitečným a účinným způsobem vyjádřit své stanovisko v průběhu správního řízení před přijetím rozhodnutí, které by se mohlo nepříznivě dotknout jeho zájmů (viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 75 a citovaná judikatura).
- 30 Mimoto právo být vyslechnut se vztahuje na všechny skutkové nebo právní okolnosti, které jsou základem aktu rozhodnutí, ale nikoliv na konečné stanovisko, které správní orgán zamýšlí přijmout [viz rozsudek ze dne 7. února 2007, Kustom Musical Amplification v. OHIM (Tvar kytary), T-317/05, EU:T:2007:39, bod 27 a citovaná judikatura].
- 31 Právě EUIPO přísluší povinnost umožnit účastníkům řízení probíhajícího před jeho odděleními, aby uplatnili svá stanoviska ke všem skutečnostem, které tvoří základ rozhodnutí těchto oddělení [viz rozsudek ze dne 20. března 2019, Prim v. EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED), T-138/17, nezveřejněný, EU:T:2019:174, bod 27 a citovaná judikatura].
- 32 V projednávané věci není zpochybňována skutečnost, že odvolací senát zamítl námitky na základě čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625, aniž se žalobkyně mohla vyjádřit k rozhodujícímu důvodu tohoto rozhodnutí. Odvolací senát totiž sám uplatnil chybějící originální znění osvědčení o zápisu starších ochranných známek, jakož i vznesl pochybnosti o pravosti překladů, a pouze na tomto základě z toho vyvodil, jak bylo uvedeno v bodě 9 výše, že žalobkyně neprokázala existenci starších ochranných známek a skutečnost, že je jejich majitelkou, a že námitky musí být tudíž zamítnuty. Jak tvrdí žalobkyně ve svém třetím žalobním důvodu, skutečnost, že odvolací senát i bez návrhu zkoumal tuto otázku, aniž ji v projednávané věci v tomto ohledu vyslechl, představuje procesní vadu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, nezveřejněný, EU:T:2016:719, bod 31 a citovaná judikatura).
- 33 Porušení práva na obhajobu lze nicméně konstatovat pouze tehdy, pokud nezohlednění stanoviska dotčeného účastníka mělo konkrétní dopad na možnost tohoto účastníka se hájit. Žalobkyni však nelze ukládat, aby prokázala, že napadené rozhodnutí by mělo jiný obsah, kdyby nedošlo ke zjištěnému porušení, ale pouze to, že taková hypotéza není zcela vyloučena, pokud by žalobkyně byla mohla lépe zajistit svou obhajobu a nebylo by došlo k procesní vadě (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 94 a citovaná judikatura, a ze dne 20. března 2019, PRIMED, T-138/17, nezveřejněný, EU:T:2019:174, bod 28 a citovaná judikatura).
- 34 Je tedy třeba ověřit, zda není zcela vyloučeno, že v případě neexistence procesní vady uvedené v bodě 32 výše by řízení vedlo k jinému výsledku.

- 35 Tak je tomu v projednávané věci. Pokud by totiž odvolací senát umožnil žalobkyni užitečně vyjádřit její stanovisko k otázce chybějících originálních znění osvědčení o zápisu starších ochranných známek, žalobkyně by je mohla předložit, což by odvolacímu senátu umožnilo je přezkoumat a ujistit se o pravosti překladů.
- 36 Napadené rozhodnutí bylo tedy přijato v rozporu s právem být vyslechnut zaručeným čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny.
- 37 Tento závěr není argumenty EUIPO zpochybněn. V první řadě, pokud jde o argument EUIPO, podle něhož bylo předloženo uvedených originálů osvědčení v této fázi opožděné, je třeba totiž připomenout, že podle článku 95 nařízení 2017/1001 EUIPO nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.
- 38 Jak rozhodl Soudní dvůr, ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že obecně platí, není-li stanoveno jinak, že předložení skutečností a důkazů účastníky řízení je stále možné i po uplynutí lhůt, kterým podléhá takové předložení podle ustanovení nařízení 2017/1001, a že EUIPO nic nezakazuje přihlídnout ke skutečnostem a důkazům, které byly takto opožděně uvedeny nebo předloženy (viz rozsudek ze dne 20. března 2019, PRIMED, T-138/17, nezveřejněný, EU:T:2019:174, bod 46 a citovaná judikatura).
- 39 Článek 95 odst. 2 nařízení 2017/1001 tím, že upřesňuje, že EUIPO „nemusí“ v takovém případě přihlížet k takovým důkazům, přiznává totiž EUIPO širokou posuzovací pravomoc ohledně rozhodnutí, které musí v tomto smyslu odůvodnit, zda je třeba k těmto důkazům přihlídnout, či nikoliv (viz rozsudek ze dne 20. března 2019, PRIMED, T-138/17, nezveřejněný, EU:T:2019:174, bod 47 a citovaná judikatura).
- 40 Kromě toho z judikatury vyplývá, že žádný zásadní důvod související s povahou řízení probíhajícího před odvolacím senátem nebo pravomocí tohoto oddělení nevylučuje, aby uvedený senát přihlédl za účelem rozhodnutí o odvolání, které k němu bylo podáno, ke skutečnostem nebo důkazům předloženým poprvé až před ním (viz rozsudek ze dne 20. března 2019, PRIMED, T-138/17, nezveřejněný, EU:T:2019:174, bod 48 a citovaná judikatura).
- 41 Nadto podle čl. 27 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 odvolací senát může přijmout důkazy, které mu byly předloženy poprvé, pouze tehdy, pokud tyto důkazy splňují dvě podmínky: jednak „budou samy o sobě pravděpodobně relevantní pro výsledek řízení“ a jednak „nebyly předloženy včas z oprávněných důvodů, a zejména pokud pouze doplňují relevantní skutečnosti a důkazy, které byly předloženy včas, nebo se předkládají za účelem zpochybnění zjištění provedených nebo zkoumaných v prvním stupni z vlastního podnětu tohoto orgánu v rámci rozhodnutí, kterého se týká odvolání“.
- 42 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci odvolací senát zpochybnil pravost překladů a měl za to, že žalobkyně tím, že nepředložila originální znění osvědčení o zápisu starších ochranných známek, na základě kterých byly podány námitky, nesplnila požadavky stanovené v čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625, co se týče důkazu o existenci ochranných známek a skutečnosti, že žalobkyně je jejich majitelkou, takže její námitky byly zamítnuty jako neopodstatněné, jak bylo konstatováno v bodě 35 výše, nelze vyloučit, že pokud by žalobkyně byla v tomto ohledu vyslechnuta, bývala mohla předložit originální znění uvedených osvědčení, že by je odvolací senát mohl podle čl. 27 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 přijmout, a že by námitkové řízení vedlo tudíž k jinému výsledku.

- 43 Ve druhé řadě na rozdíl od toho, co tvrdí EUIPO, nelze na jeho sdělení žalobkyni ze dne 8. března 2021 nahlížet tak, že vyzývá žalobkyni, aby zaujala stanovisko k chybějícím originálním zněním osvědčení o zápisu starších ochranných známek nebo k pravosti překladů. V projednávané věci se totiž jedná o standardizované sdělení, které nijak nezmiňuje otázky týkající se existence, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známek, jakož i jejich vlastnictví, které odvolací senát zamýšlel vznést i bez návrhu na základě čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625.
- 44 Kromě toho skutečnost, že žalobkyně byla ve fázi řízení před námitkovým oddělením informována o své povinnosti doložit starší ochranné známky ve stanovené lhůtě, je pro posouzení dodržení práva na obhajobu ve fázi řízení před odvolacím senátem irelevantní. Vzhledem k tomu, že pravomoc odvolacích senátů předpokládá přezkum rozhodnutí přijatých odděleními EUIPO, a že v projednávané věci odvolací senát uplatnil z vlastního podnětu neexistenci důkazu o existenci, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známek, nelze mít totiž za to, že uvedená informace umožnila žalobkyni vyjádřit užitečně před odvolacím senátem své stanovisko k zamítnutí jejích námitek z důvodu nepředložení originálních znění osvědčení o zápisu starších ochranných známek a pochybností o pravosti překladu uvedených osvědčení (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 13. prosince 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, nezveřejněný, EU:T:2016:719, bod 43).
- 45 Ve třetí řadě ze znění čl. 8 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 vyplývá, že není-li ve stanovené lhůtě předložen žádný důkaz, nebo pokud jsou předložené důkazy zjevně irelevantní nebo zjevně nedostatečné pro splnění požadavků stanovených v čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci pro jakákoli starší práva, námitky se zamítnou jako neodůvodněné. Takový závěr naopak neplatí, pokud některé z těchto důkazů byly předloženy ve lhůtě, nebo pokud nejsou zjevně irelevantní nebo zjevně nedostatečné. V projednávané věci je přitom nesporné, že žalobkyně předložila námitkovému oddělení ve stanovené lhůtě překlady osvědčení o zápisu starších ochranných známek. Tyto důkazy nejsou zjevně irelevantní nebo zjevně nedostatečné, neboť v případě, že by žalobkyně byla vyslechnuta a předložila originály uvedených osvědčení v průběhu řízení před odvolacím senátem, nebyl by odvolací senát v žádném případě povinen námitky zamítnout na základě čl. 8 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625. Uvedený článek totiž nepředstavuje pravidlo, jež by odvolacímu senátu bránilo využít prostoru pro uvážení, který mu přiznává čl. 95 odst. 2 nařízení 2017/1001, neboť čl. 8 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 musí být vykládán tak, aby byl v souladu s pravidly vyšší právní síly uvedenými v nařízení 2017/1001 a v článku 41 Listiny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, nezveřejněný, EU:T:2016:719, bod 38).
- 46 Ve čtvrté řadě, pokud EUIPO tvrdí, že nemůže být povinen výslovně vyzvat účastníka řízení k předložení důkazů, je třeba připomenout, že bylo věcí odvolacího senátu, aby se ujistil, že byly splněny podmínky stanovené v čl. 41 odst. 2 Listiny a čl. 94 odst. 1 druhé větě nařízení 2017/1001, k čemuž v projednávané věci nedošlo (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. března 2019, PRIMED, T-138/17, nezveřejněný, EU:T:2019:174, bod 44 a citovaná judikatura).
- 47 Ze všech výše uvedených důvodů je třeba třetímu žalobnímu důvodu vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit, aniž je třeba rozhodnout o druhém žalobním důvodu.

K nákladům řízení

- 48 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 49 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a EUIPO neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 5. prosince 2022 (věc R 1152/2022-5) se zrušuje.**
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů řízení vynaložených společností Insider LLC.**

Kornezov

Kecsmár

Kingston

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17. dubna 2024.

Podpisy